



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 29. Augusti. In Festo Decollationis S. Ioannis Baptistæ. Mors Ioannis,
Vox clamantis in deserto cordis est, contra proprias concupiscentias.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Die 29.
Augusti.IN FESTO DECOLLATIONIS
S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Herodes misso spiculatore precepit afferri caput eius in disco. Et decollavit eum in carcere, & attulit caput eius in disco: & dedit illud puella, & puella dedit matri suæ. Marci 6.

VERITAS PRACTICA.

Mors Joannis, vox clamantis in deserto cordis est, contra proprias concupiscentias.

SENSVS ET RATIO EST, Quia quidquid cordi nostro representatur quod ipsi manifestet proprias concupiscentias pravitatem & perniciem, potest aptè dici, vox clamantis in deserto cordis contra proprias eius concupiscentias.

Sed mors sancti Joannis Baptista talis est: nempe sic representatur cordi, ut ipsi manifestet propria concupiscentia pravitatem & perniciem.

Ergo haec mors Joannis, quadam est velut vox clamantis in deserto cordis contra proprias eius concupiscentias. Quæ quidem vox tantò nunc magis est audienda, quànò minus forte alias ei attenditur.

I. PUNCTUM.

ARGUEBAT Joannes Herodem Regem, quod uxorem fratris sui, Philippi Herodiadem rapuisset. Rex autem Joannem inclusum carcere continebat. Tum vero accidit ut eum in convivio regio filia Herodiadis saltasset & placuisset Herodi, obtinuit ex suggestione Matris à Rege, caput Joannis. En ergo abscissum caput affertur in disco. Quale ferculum! Quale convivium! Quæ omnia tuius apud sanctum Marcum legi possunt, unde illud præcipuè discas ad præxim, quanta sit etiam in nobis concupiscentiæ depravatio! Verè enim mors Joannis non modò contra Herodem aut Herodiadem vox est clamantis in publico, sed & in deserto cordis nostri contra nostras ipsas concupiscentias: quæ quidem veritas sic modò expendi debet, ut inquamlibet reprimendæ concupiscentiæ datam occasionem præxis transferatur.

Ratio verò veritatis est evidentissima quoad

illam primam partem qua dicitur, quidquid cordi nostro representatur quod ipsi manifestet propria concupiscentiæ pravitatem & perniciem, id aptè dici potest vox clamantis in deserto cordis contra proprias concupiscentias.

Sic enim dicitur Abele occiso, Vox sanguinis Gen 4, fratris sui clamat ad me de terra. Et, Habemus aspersiorem sanguinem melius loquentem quàm Abel. Sic dicuntur panni natiæntis pueri JESU in præsepio clamare contra mundi vanitatem. S. Bern. Sic dicitur suam unicuique conscientiam testimonium reddere & inter se invicem cogitationes accusare, aut etiam defendere. Unde & quidquid ita cordi nostro seile offert unde se cognoscat & arguat, tum certè vox illi clamans dici debet, cui si forte cor obsurdescat, vox inde alia clamat ad aures Domini Sabaoth, sicut fraudata merces operariorum, & vindictam clamat voluntariæ fuditatis, & obduratæ malitiæ. Descendam & videbo utrum clamorem qui venit ad me, opere compleverint. Iac. 5. Gen. 18.

Quàm verè autem cor peccatoris desertum dici possit, vide in prima parte: Dominica tertia Adventus.

II. PUNCTUM.

SED Mors sancti Joannis Baptista sic representatur cordi, ut ipsi manifestet propria concupiscentia pravitatem & perniciem.

Non tantum quia representat nobis quod quantumque facinus est perpetratum in decollato Joanne, totum est à pravitare concupiscentiæ live Herodiadis live Herodis: sed quia etiam in ipsa eorum inordinata concupiscentia, manifestatur nostra inordinatio. Sicut enim inordinatio Herodiænæ concupiscentiæ tum maximè apparuit, quando quod erat totius mundi pretiosissimum caput S. Joannis posthibetur mulierculæ saltatrici; sic inde suo modo apparet quanta sit nostræ deordinatio, cum res mundanas inordinate diligimus, & ex earum affectu volun-

III. PUNCTUM.

voluntatem Dei negligimus, aut prætermittimus, & ipsum Deum offendimus. Licet enim non sit tam grave nostrum crimen quale illud Herodis fuit, occidendo sanctissimum virum; tamen si occisionem illam consideremus tantum ut inordinationem quandam humanam, abstractentes cogitationem à peccato sive ab offensa Dei, nonne semper humano iudicio seu coram hominibus & secundum leges politicas ac civiles, magna foret deordinatio? Quid est enim deordinatio, nisi cum inferius superiori antefertur, & quò est major illius inferioris à superiori, distantia, quæcunque tandem sint illa extrema quæ sic confunduntur, eò major est inordinatio? At qualis illa quantaque distantia etiam humano iudicio inter puellam & virum illum quo inter natos mulierum non surrexit maior? Quem etiam Herodes magni ducebat, & quo audito multa faciebat? Magna itaque semper esset inordinatio, etiam si nullum in ea peccatum cogitaretur.

Jam verò non separemus mente & cogitatione, sicut ipsa non est separatum ab inordinatione cordis nostri peccatum quod in ea reperiri potest, quæcunque illud fuerit, etiam veniale: & hanc ipsam inordinationem nostram comparemus cum illa quam consideramus tantum, ut humanam & civilem in Herode: nonne nostra tantò major apparet quantò est Deus maior Joanne? Seu quantò major est inter Deum & res humanas distantia, quam inter Joannem & puellam? Sicut enim ut dictum est magnitudo deordinationis Herodianæ petitur à magna distantia Joannis & puellæ quæ illi præfertur, sic nostræ inordinationis magnitudo peti debet ab illa quæ est inter Deum & res concupitas quas illi præferimus, quæ cum longè major sit quam alia, major sit etiam nostræ inordinationis magnitudo necesse est, seu major depravatio. *Transite ad insulas Cethim, & videte: & in Cedar mittite, & considerate vehementer, & videte si factum est huiusmodi.* Ponderandum illud, *considerate vehementer*, quasi diceretur, nisi sic vehementer consideres, non intelliges; sed si attentè considerare volueris, tunc aperte videbis, nihil in humanis rebus reperiri tam inordinatum, tam indignum, tam injustum & execrandum, quàm quod in Divinis reperitur, cum vel uno veniali peccato summa illa divina majestas pro te levi offendetur. *Sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis!*

MORS ergo Ioannis vox est clamantis in deserto cordū nostri contra proprias ipsius concupiscentias. Quia ex tali morte apparet earum malum & deordinatio, quatenus scilicet consideratur humana tantum Herodis actio citra offensam Dei, & ejus deordinatio cum nostris peccatis comparatur; in qua comparatione vidimus, nostram tantò majorem apparere, quantò esset majus intervallum meriti & dignitatis inter Deū à nobis offensum, & Joannem ab Herode decollatum. Esto non sit mortale peccatum nostrum, nec Deicidium sicut Herodis peccatum fuit homicidium: plus est tamen, Deum vel minima offendi culpa quam Joannem occidi, si occisus consideretur sine ulla Dei offensa, quemadmodum hic nobis considerandus proponitur. Major est denique inordinatæ nostræ concupiscentiæ pravitas quam cujuslibet hominis inordinatio non peccantis. Hoc tibi Joannes moriens clamat sicut Herodiam mortuo suum exprobrabat crimen. *Os aureum illud exangue conticescendo, totum hoc damnat quod Scripturæ condemnant; Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordū tui; POST concupiscentias tuas non eas, & à voluntate tua avertere. NON regnet peccatum in vestro mortali corpore, ut obediatis concupiscentiæ ejus. OMNE quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum & superbia vitæ. NON concupisces ex rebus ejus aliquid.*

Vide in 2. parte, Feria 5, post Cineres, ubi hæc explanatur veritas:

Quà latè patet mundus, nihil est usquam ita contemnendum, quàm quod intus in te uno latet, *Nempe concupiscentia.*

SI quæ Septembris festa in hujus tertiæ partis tempus forte inciderent, habetur eorum consideratio in quarta sequenti parte.



H h b

DE

Haynefue Pars tertia